

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Concilium Chalcedonense generale quartum.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

tes Pontificiam Concilii Ephesini confirmationem tandem id recipiunt, Nestorium anathematizant, & de his certiores faciunt Sixtum Papam.

Concilium Chalcedonense generale quartum.

Habitum Anno Christi 451. ei interfuerunt quingenti & viginti Episcopi. Sub ejus initium ita fari orsus est Paschasinus Episcopus & Vicarius Sedis Apostolicæ. *Beatissimi atque Apostolici Viri. Pape urbis Rome, qui est caput omnium Ecclesiarum, precepta habemus præ manibus &c.* Et postquam Act. 1. Dioscoro objecta fuere sequentia: *Synodum ausus est facere sine autoritate Sedis Apostolicæ, quod nunquam licuit, nunquam factum est. Cum Ecclesiasticus Canon prohibeat, ne absque Romani Pontificis autoritate in Ecclesia decreta sancirentur, &c.* In tertia Sessione Dioscorus condemnatus & depositus est. Plura vide in Actis hujus Conc. memoranda inter cætera sunt verba sequentia in secunda sessione. Amplissimus Magistratus, qui Cæsaris loco aderat, decreta Concilii & Patrum percepturus, *scire vos volumus, ajunt, quia tam piissimus orbis Dominus (Imperator) quam nos, Catholicam fidem à Sanctis 318. (in Conc. Nicæno) & Sanctis 150. [in Conc. Constantinop. 1.] nec non etiam à cæteris sanctis Patribus traditam custodimus, & secundum ipsam credimus, &c.* Utinam semper taliter locuti fuissent & sensissent Principes & sæculares Magi-

stratus

fratus. Sic & ratione Primatûs Sedis Apostolicae & aliorum fidei articulorum nunquam ab impiis & inquietis hæsiarchis fuissent in devia præcipitati, nec coegissent conciliabula contra orthodoxæ fidei dogmata, nec tot gentes ac nationes Diabolo immolassent. Porro quia subin legati Apostolici post Episcopos subscripsere, ut factum in Ephesina Synodo, subinde ante omnes, ut in hoc Chalzedonensi concilio Bonifacius Presbyter qua Papæ Vicarius sedendi & subscribendi ordine præcessit Anatolium Constantinopolitanum Patriarcham cæterosque omnes. Sciendum est hanc variationem inde evenisse, quòd Pontifex subin majorem subin minorem legatis vel legato suo dignitatem ac potestatem commiserit, quòd ex mittentis arbitrio pendebat; qui voluit subin legatos tanquam plenipotentarios præesse conciliis nomine suo, subin tantum subscribere aut referre, ulterioraque mandata expectare. Sicut inter sæcularium Principum *Oratores* & eorum, qui tantum *missi* dicuntur, diversa dignitas est & honor. Cæterum ut supra vidimus, omnia dependebant ab ultimato Sedis Apostolicæ Romanæ Oraculo. Ut ex his primis quatuor vel etiam quinque œcumenicis conciliis, iis Sardicensi adnumerando, ad oculum patet, sicut & ex sequentibus omnibus œcumenicis conciliis. Hæc postquam præfato Domino ex actis primorum conciliorum veterum sanè codicum legenda & consideranda data sunt. Repoluit sibi exinde adhuc patere aliquod effugium live ra-

tione Primatus Sedis Apostolicæ Romanæ, sive
 aliarum controversiarum, quod varia etiam
 concilia Nicenæ Synodo contraria decreverint.
 Respondi continuo, me quantum memoria ex
 aliis lectis suggereret, in ejus subsidium posse
 advocare concilium Ariminense. Ubi Arfacii
 fraudibus Episcopi congregati inducti sunt ad
 verbum *homoisius*, quod *eiusdem substantiæ*
 filium cum patre æterno esse ex prima Nicæna
 Synodo indicabat, abolendum, & supponen-
 dum *homoisios*, quod *similis* eum cum patre
natura esse indicat. Unde Hieronymus lamentatur,
 unius interjectione litterulæ ingeminasse
 orbem terrarum, quod Arius factus sit. Sed
 addidi concilium istud nullatenus fuisse legiti-
 mum. Cum sagaciores Episcopi Catholici ideo
 ex urbe Ariminensi migrarint in urbem Arimi-
 nensem veterem ideo usque modo *civitas Catho-
 lica* nominata. Pontifex etiam Romanus
 contradixerit, & legitima ex post concilia ces-
 sante Imperatoris Constantii persecutione ac
 potentia conciliabuli istius decreta annullarint.
 Similia conciliabula ex præpotentia hæretico-
 rum Principum adimere conata sunt tam prima-
 tum Sedi Romanæ quam v. g. cultum Sancto-
 rum & Imaginum sacrarum [pro ut hinc inde
 vides in libello hoc] aliasque hæreses stabilire,
 quas ipsi hodierni Lutherani & Calvinistæ v. g.
 circa mysterium SS. Trinitatis Deitatem huma-
 nitatem Christi execrantur. Sed quia formam
 & exemplar primi concilii Apostolici & quatuor
 subsequentium œconomicarum Synodorum
 hæc

hæc conciliabula non tenuerunt, ideo jure reprobantur. Verum opus non est, dixi, mi Domine in ulteriorem modò campum progredi, quia sic salutaris & præfixus discursui nostro finis non imponetur. Quod voluisti videre, hoc vidisti ex actis primorum quatuor conciliorum. Quòd ab iis agnitus sit velut Ecclesiæ caput & Petri quoad hoc Successor Romanus Pontifex. V. de his plura *tit. de Summo Pontifice* à pag. 185. Jam tria sequentia puncta & quoad fundamentalem de Christi in terris Vicario ac supremo controversiarum judice quæstionem & quoad cætera nos inter & vos controversia tibi considerata relinquo.

Punctum primum.

Ex Conciliis.

Calvinus l. 4. Instit. c. 2. & in Epist. ad Sadolet, fatetur: *Ecclesiam primis quinque sæculis in sua nativa puritate perseverasse.* Et licet sibi non constet, ut videbis infra, Sectarii tamen communiter ad quatuor prima sæcula puritatem doctrinæ extendunt. Unde jam meliùs colligere potes? qualis primis tribus quatuor vel quinque sæculis de primatu Sedis Romanæ doctrina fuerit Ecclesiæ, quam ex ipsis primis, quatuor his sæculis, habitis conciliis. Jam ut ad alia quoque vobiscum controversa veniam. Can. 18. *Concilium Nicanum primum* prohibet abulum, quem alicubi intellexerat irrepsisse,